

Bors Mari, aki mert szeretni

2013.11.11.

Utolsó frissítés 2013.11.11.

Bors Mari, aki mert szeretni

Fiatalabb a férfi – idősebb a hölgy, lehet-e tartós kapcsolat? Olvasható a kérdés Bors Mari *Fiatalabb férfit szeretni* című könyvének beharangozójában. S valóban, lehetséges? A kérdéseinkre a szerző maga válaszolt.

Bors Mari könyvének bemutatóján többen voltak, mint gondoltam volna. A szerző mesélt, csacsogott és hallgatott, mint aki egy játékban élne. Könyvének szereplői tabunak számító kérdéseket feszegetnek, hiszen olyan világban élünk, ahol furcsának tartják, hogy egy nő fiatalabb férfival kösse össze életét. Pedig egyre gyakoribb, mint ahogy az is teljesen természetesnek és elfogadottnak tekinthető, hogy egy férfi jóval idősebb a párjánál.

Mari saját tapasztalataiból kiindulva kezdett foglalkozni a témával, mint mondta: élete egy különösképp boldog-boldogtalan időszakát próbálja már két és fél éve feldolgozni. Őt az írás segíti ebben. Mari kérdéseket tesz fel és figyelmeztet saját indulatait, gyermeki kötődéseit, s erre buzdítja nő- és férfitársait is: hogy vállalva önmagukat legyenek képesek szembenézni kapcsolataik örömeivel és válságaival. S fogadják el a másik embertől kapott boldogság ajándékát tiszta szívvel.

- Nem csak az írásból élsz.

- Nem. Évek óta vezetek önismereti csoportokat, a transzformáció társas játék segítségével. A játék úgy kezdődik, hogy felteszünk egy olyan kérdést, ami bennünket itt és most a leginkább foglalkoztat, amire választ, segítséget, támogatást, tisztánlátást szeretnénk kapni. A kérdés bármi lehet, ami az illetővel kapcsolatos, és amin változtatni szeretne, hiszen a játék a változáshoz, a transzformáláshoz, önnön alkímiai folyamataink nyomon követéséhez, ad teret és lehetőséget.

- És milyen kérdések merülnek fel ma leginkább az emberekben?

- Erre nehéz válaszolnom. Hiszen minden csoport más, így minden játék és beszélgetés is nagyon szerteágazó tud lenni. De természetesen, ahogy az életünkben, itt a játékban is mindenféle kérdés előfordul, a lehető legegyszerűbbtől, mint például mit tegyek, hogy elmúljon a fogínyvérzésem, a lehető legbonyolultabbakig, hogy mi a dolgom azzal a múltbeli életemmel, ami folyton előjön az álmaimban, stb. E két véglet között legtöbbször a párkapcsolati, egészséggel és hivatással kapcsolatos kérdéseket teszik fel az emberek. Ezek közül is kiemelkedő a párkapcsolati kérdéskör.

Névjegy:

- Kor: 56 év
 - Családi állapot: elvált, jelenleg független, két lánya van,
 - Végzettség: ELTE BTK magyar-angol szak, mentálhigiénés szakember, irodalmi referens
 - Könyvei: *Micsoda különbség!*, *Fiatal férfit szeretni*, *Taníts Uram vízen táncolni engem!*
 - Hobbi: tánc, zene, ének, úszás, sétálás, barátkozás, beszélgetés, bulizás
 - Kedvenc film: Almodovar összes
- Olyan sok gond van?

- Gondunk is, meg örömünk is van bőven. Talán inkább az a probléma, hogy nem beszélgetünk, nem tárgyaljuk meg a problémáinkat, a bennünk felmerülő kérdéseket. Így aztán oda sem figyelünk a másik igényeire. Márpedig egy kapcsolatot csak úgy lehet boldogságban kialakítani és fenntartani, ha nyíltak vagyunk benne és eltöröljük a tabukat.

- Neked volt szerencséd személyesen is átélni és átérezni mindazt, amiről írtál. A szakításotok óta eltelt két és fél év után hogy látod a nagy korkülönbséggel működő viszonyokat?

- Szerencsém? Inkább azt mondanám, az életem tálcán tett élém egy különleges fiatalembert, akivel rengeteg tanulnivalónk és igazi életfeladatunk lett egymással. Eközben döbbenetesen tapasztaltam, hogy mennyi ilyen kapcsolat van, de azt is, hogy egy bizonyos ponton minden párkapcsolat ugyanazokkal a kérdésekkel kerül szembe féltékenység, kitartás, egy hullámhosszon levés, szenvedély vagy szenvedés, összetartozás, közös vagy külön gyermekek, előző kapcsolatok bekúszása a képbe, stb., miközben persze különös és különleges szint ad az egésznek az, ha korban vagy kultúrában, vagy másban nagyon eltérnek egymástól a felek.

- A Jaffa Kiadó által rendezett könyvbemutató sajtótájékoztatóján felmerült, hogy a kiszemelt férfitől egy nő elsődlegesen azt várja, hogy biztonságot, békességet, védelmet és játékosságot kapjon.

- Ez így is van. Mindig a nőtől függ, hogy akit választ, az az illető mindezen tulajdonságokkal rendelkezni tud-e. Az én párom, aki akkor mindössze 22 éves volt minden tekintetben kiérdemelte azt a címet, hogy ő nagybetűs férfi. Annyira kiegészítettük egymást, hogy fel sem merült a köztünk lévő korkülönbség. Sőt, inkább én hoztam szóba, de csak nagyon viccelődve, játékosan. A lányaim, a barátaim elfogadták a szerelmünket, látták rajtunk milyen boldogok vagyunk.

- Ez nem csak illúzió? Hiszen már nem vagytok együtt.

- Szerintem a szerelem mindig illúzió, de aztán jönnek a mindennapok, és abban megmérettetik mindkét ember. Ennek semmi köze nincs a korkülönbséghez. Mi ebben a nagy korkülönbségben világosan láttuk, hogy egy tanuló kapcsolatáról van szó. Az emberek mindenfélét tanulnak, autót vezetni éppen úgy, mint a számítógépet használni, avagy bármi egyebet, amit később rendszeren szeretnének csinálni. A párkapcsolatra, a nővé vagy férfivá válásra ki tanítja meg az embert a szülői mintáin túl? A vak véletlenül múlik, hogy kivel házasodunk, kinek szülünk, vagy nemzünk gyermeket? Örület! A nagy korkülönbséges kapcsolatban benne van a tanulás és a tapasztalatszerzés lehetősége minden szinten. Ha nem húsz-harminc évről van szó, akkor együtt is lehet maradni, és együtt fejlődni, hiszen egy igazán jó kapcsolatnak szinte semmi köze ahhoz, hogy ki hány éves valójában.

- A Jaffa Kiadó által rendezett könyvbemutató sajtótájékoztatóján felmerült, hogy a kiszemelt férfitől egy nő elsődlegesen azt várja, hogy biztonságot, békességet, védelmet és játékosságot kapjon.

- Ez így is van. Mindig a nőtől függ, hogy akit választ, az az illető mindezen tulajdonságokkal rendelkezni tud-e. Az én párom, aki akkor mindössze 22 éves volt minden tekintetben kiérdemelte azt a címet, hogy ő nagybetűs férfi. Annyira kiegészítettük egymást, hogy fel sem merült a köztünk lévő korkülönbség. Sőt, inkább én hoztam szóba, de csak nagyon viccelődve, játékosan. A lányaim, a barátaim elfogadták a szerelmünket, látták rajtunk milyen boldogok vagyunk.

- Ez nem csak illúzió? Hiszen már nem vagytok együtt.

- Szerintem a szerelem mindig illúzió, de aztán jönnek a mindennapok, és abban megmérettetik mindkét ember. Ennek semmi köze nincs a korkülönbséghez. Mi ebben a nagy korkülönbségben világosan láttuk, hogy egy tanuló kapcsolatáról van szó. Az emberek mindenfélét tanulnak, autót vezetni éppen úgy, mint a számítógépet használni, avagy bármi egyebet, amit később rendszeren szeretnének csinálni. A párkapcsolatra, a nővé vagy férfivá válásra ki tanítja meg az embert a szülői mintáin túl? A vak véletlenül múlik, hogy kivel házasodunk, kinek szülünk, vagy nemzünk gyermeket? Örület! A nagy korkülönbséges kapcsolatban benne van a tanulás és a tapasztalatszerzés lehetősége minden szinten. Ha nem húsz-harminc évről van szó, akkor együtt is lehet maradni, és együtt fejlődni, hiszen egy igazán jó kapcsolatnak szinte semmi köze ahhoz, hogy ki hány éves valójában.

- A Jaffa Kiadó által rendezett könyvbemutató sajtótájékoztatóján felmerült, hogy a kiszemelt férfitől egy nő elsődlegesen azt várja, hogy biztonságot, békességet, védelmet és játékosságot kapjon.

- Ez így is van. Mindig a nőtől függ, hogy akit választ, az az illető mindezen tulajdonságokkal rendelkezni tud-e. Az én párom, aki akkor mindössze 22 éves volt minden tekintetben kiérdemelte azt a címet, hogy ő nagybetűs férfi. Annyira kiegészítettük egymást, hogy fel sem merült a köztünk lévő korkülönbség. Sőt, inkább én hoztam szóba, de csak nagyon viccelődve, játékosan. A lányaim, a barátaim elfogadták a szerelmünket, látták rajtunk milyen boldogok vagyunk.

- Ez nem csak illúzió? Hiszen már nem vagytok együtt.

- Szerintem a szerelem mindig illúzió, de aztán jönnek a mindennapok, és abban megmérettetik mindkét ember. Ennek semmi köze nincs a korkülönbséghez. Mi ebben a nagy korkülönbségben világosan láttuk, hogy egy tanuló kapcsolatáról van szó. Az emberek mindenfélét tanulnak, autót vezetni éppen úgy, mint a számítógépet használni, avagy bármi egyebet, amit később rendszeren szeretnének csinálni. A párkapcsolatra, a nővé vagy férfivá válásra ki tanítja meg az embert a szülői mintáin túl? A vak véletlenül múlik, hogy kivel házasodunk, kinek szülünk, vagy nemzünk gyermeket? Örület! A nagy korkülönbséges kapcsolatban benne van a tanulás és a tapasztalatszerzés lehetősége minden szinten. Ha nem húsz-harminc évről van szó, akkor együtt is lehet maradni, és együtt fejlődni, hiszen egy igazán jó kapcsolatnak szinte semmi köze ahhoz, hogy ki hány éves valójában.

- És a szakításotok után ennyi idővel is vele foglalkozol.

- Inkább csak a jelenséggel. Ami kettőnk közt történt, és azért mert időközben kiderült, hogy egyáltalán nem szokatlan az

ilyen korszakosság, hogy nem vagyunk egyedül ebben, és hogy sokan szeretnének valami lehetőséget arra, hogy megosszák az érzéseiket és a gondolataikat egymással, mármint azok és azokkal, akik ilyen látszólag fordított korszakosságos kapcsolatban élnek.

- Ő mit szolt a könyvhöz?

- Eredetileg együtt akartuk megírni, de aztán ő kihátrált a projektből és a kapcsolatunkból is... Később, írtam neki több e-mailt is arról, hogy készülöben van a nagy mű. Ő nem válaszolt, de a Könyvhéten találkoztunk. Majd' elájultam, amikor megjelent. Kérdeztem tőle: - Adhatok egy könyvet? Adtam. Másnap mosolyogva jött vissza, és azt mondta, ügyesen megírtam és megfogtam a lényegét. Meg azt is mondta, hogy ez az én életem. Igaza van, a könyvet a saját szemszögemből írtam, s mivel azért ez nem csak dokumentum, hanem valamiféle irodalmi alkotás is, ezért sok más történet és szál is keveredik benne, mint a pusztá elmesélése kettőnk kapcsolatának.

- A személyes véleményeket is erősen befolyásolja társadalom, mennyiben irányítja egy ilyen kapcsolat alakulását?

- Szinte csak a társadalom szól bele, hiszen néhány év különbség még semmi akadályt nem jelentene, ha a társadalmi megítélés nem lenne olykor fontosabb, mint maga a valóságos élet. A valódi belső konfliktust elfedi a szerepjáték. A riportkönyvben több olyan történet is szerepel, amelyekben boldog napokat élhetnének együtt a párok, ha hiedelmeik nem előlegeznék meg a jövőjükéről szóló terveiket. Az a félelem, bizonytalanság, amit a társadalom, a családtagok, barátok sugallnak, előbb-utóbb átítatja az egyik felet, így tapasztalataim alapján elmondható, hogy csak a társadalom szól bele a boldogságukba.

- Minden történet más. Mégis a gyerekvállalás kérdése majdnem mindegyik történetben szerepel.

- Ez természetes. Hiszen a kor adott. Ha egy középkorú nőnek már van gyermeke nem biztos, hogy vállalna még egyet, de az is gyakori, hogy a nő vágyik rá, viszont a férfi még fiatalnak érzi magát hozzá. Ugyanúgy, mint a „normálisnak” tekinthető viszonyoknál. A gond az, hogy gyakran bizonytalanná válik az egyik fél, a nők elkezdik rondának, túlkorosnak látni magukat. És ahelyett, hogy kivirulnának a szerelemtől, a sok idegeskedés, kételkedés, titkolózás miatt hisztisek, bizalmatlanok lesznek, nem bíznak magukban és a szerelmükben. Pedig gyönyörű élet várna rájuk. Fontos, hogy amit kapunk, azért meg kell küzdenünk, hinnünk kell benne, és élveznünk kell. De ezt minden párnak ajánlani tudom, korszakosságtól függetlenül.